

[Agerschou]

Indtil i dag har jeg fastholdt, at meningen var god nok, og jeg har haft et flertal bag mig i SFs folketingsgruppe, et vaklende flertal, det skal indrømmes, men dog et flertal. Det har jeg ikke længere, det har jeg ikke i dag, og jeg er også selv i tvivl om, hvilken taktik det egentlig er, socialdemokratiet bruger på det sociale område. Den herskende opfattelse hos os er nu, at der er tale om bevidst chikane mod folketingets arbejde: først fremsætter man en stribe forslag, som forskellige folketingsmedlemmer i sene nattetimer har travlt med at studere og sætte sig ind i. Derefter tager man dem tilbage igen, og så står socialdemokraterne og griner ad os i hjørnerne. Det er den herskende opfattelse hos SF.

Personlig er jeg nu mere af den opfattelse, at det er en slags konkurrence, socialdemokratiet har udskrevet, en konkurrence, der går ud på, hvem der kan finde flest fejl i de socialdemokratiske forslag. Jeg indrømmer, det er et venligt synspunkt, og i vores folketingsgruppe mener man også, at det er, fordi jeg har siddet for længe i socialudvalget sammen med socialdemokraterne, at jeg overhovedet kan give udtryk for noget sådant.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Vi blander os jo normalt ikke i de diskussioner, der finder sted i SFs folketingsgruppe. Det synes jeg som princip at de må selv om. På den anden side synes jeg, det er nødvendigt at gøre indsigelse, når hr. Agerschou hiver debatten ned på et plan, hvor jeg ikke engang mener, at VS tidligere har bragt den. Det er faktisk, synes jeg, groft at antyde, at socialdemokratiet bevidst skulle søge at chikanere det parlamentariske arbejde. Det mener jeg ligger dem umådelig fjernt.

Jeg er godt klar over, at vi har været ude for nogle arbejdsmæssige kiks på det seneste, altså forskellige lovforslag, som er blevet fremsat, og som derefter er blevet taget tilbage igen, og formuleringer, som socialdemokratiet selv har kunnet se måske ikke var så heldige og sådan noget, men jeg mener ikke, at det kan danne grundlag for en påstand om, at socialdemokratiet chikanerer arbejdet. Jeg mener simpelt hen, det er et udtryk for almindelig ubehjælpssomhed og over for ubehjælpssomhed, kan det ikke nytte noget at

puste sig op og gøre sig til af en hel masse og tro, man bliver chikaneret. Jeg mener tværtimod, at hr. Agerschou og jeg og måske nogle flere skulle sætte os ned i fred og ro og så forsøge, om ikke vi kunne hitte ud af at videregive nogle erfaringer omkring oppositionsarbejdet på det sociale område, som vi alle kunne få gavn af, og jeg synes i hvert fald, hr. Agerschou skulle indstille sine grovheder.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Ja, nu kender jeg godt hr. Tinnings synspunkt. Det fremdrog han også sidste torsdag, og jeg synes, at hr. Tinning med sin analyse af socialdemokratiets fremfærd på det sociale område har placeret sig på SFs alleryderste højrefløj. Jeg må indrømme, at jeg tog hr. Tinnings synspunkt med i vores diskussion i SFs folketingsgruppe, og det synspunkt vakte almindeligt mishag. Vi diskuterede også i den forbindelse, hvor VS egentlig placerede sig henne i det politiske billede. Vi synes mere og mere, at man lægger op til et direkte samarbejde med socialdemokratiet, og den udvikling kan vi være lidt betænkelige ved. Men hvad er det egentlig, hr. Tinning foreslår? Jeg vil godt bede hr. Tinning yderligere konkretisere. Hvis vi nu forestiller os, at det, der virkelig ligger bag socialdemokratiets forslag, er almindelig ubehjælpssomhed, hvad skal vi andre så gøre ved det for ikke yderligere at spille folketingets arbejde? Det, jeg hører hr. Tinning foreslår, er en form for koordineringsgruppe bestående af medlemmer fra VS og SF, hvor socialdemokratiet så lige sender deres forslag over til en almindelig teknisk bearbejdning, sådan at man undgår de fejl, man har set indtil nu.

Formanden:

Ja, det er stadig væk lovforslaget, der vedrører § 38, vi behandler. Hr. Tinning for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Ja, naturligvis er det det, men realiteten er jo, at også det lovforslag, vi nu behandler, viser et mere generelt problem, som er symptomatisk for socialdemokratiets aktuelle soci-